

Sygn. akt XXIV C 1144/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2016 r.

Referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Warszawie

Wydział XXIV Cywilny – Małgorzata Wrona

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2016 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko Skarbowi Państwa - Centralnemu Zarządowi Służby Więziennej, Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Aresztu Śledczego w Piotrkowie Trybunalskim, Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Aresztu Śledczego Warszawie Służewiec, Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Zakładu Karnego w Sieradzu, Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Aresztu Śledczego Warszawa Mokotów

o zapłatę

w przedmiocie wniosku powoda o zwolnienie od kosztów sądowych

postanawia:

- 1. zwolnić powoda od kosztów sądowych w części, a mianowicie od opłaty od pozwu;**
- 2. w pozostałej części oddalić wniosek.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Oświadczenie powinno obejmować szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania takiej osoby. Od Referendarza sądowego (art. 118 w/w ustawy) natomiast zależy uznanie takiego oświadczenia za dostateczne do zwolnienia od kosztów sądowych w całości lub w części.

Jak wynika z oświadczenia i przedstawionych dokumentów, powód przebywa w areszcie śledczym, nie posiada żadnego majątku, w sierpniu 2015 r. jego prośba dotycząca zatrudnienia została rozpatrzona negatywnie, zaś obecnie odbywa trzymiesięczną terapię alkoholową.

Podnieść należy, iż jakkolwiek zasadą procesu cywilnego jest odpłatność, to w przedmiotowej sprawie, zasadnym jest częściowe zwolnienie powoda od kosztów sądowych – aktualnie nie jest on bowiem w stanie uiścić, nawet części, wymaganej na obecnym etapie postępowania, opłaty od pozwu, wynoszącej 9.000 zł; dlatego też, należało zwolnić go od tej opłaty w całości.

Z uwagi jednak na to, że aktualne koszty sądowe w niniejszej sprawie sprowadzają się do opłaty od pozwu, sytuację finansową powoda należało odnieść wyłącznie do tej opłaty. Potrzeba orzekania w przedmiocie obowiązku uiszczania ewentualnych dalszych kosztów sądowych zajdzie zaś dopiero w chwili skonkretyzowania się takiego obowiązku, kiedy to możliwe będzie odniesienie sytuacji materialnej powoda, która może ulec zmianie po zakończeniu terapii (kiedy to będzie mógł ubiegać się o odpłatne zatrudnienie) do wysokości opłaty czy wydatku.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 101 i 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, orzeczono jak w sentencji.

2.02.2016 r.

Z/ (...).